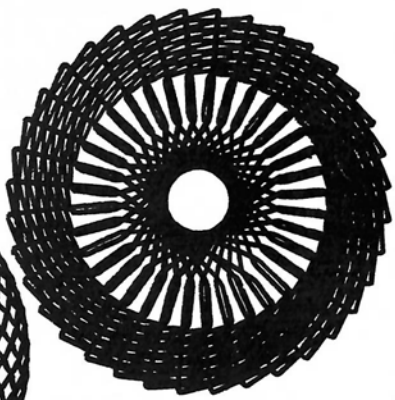
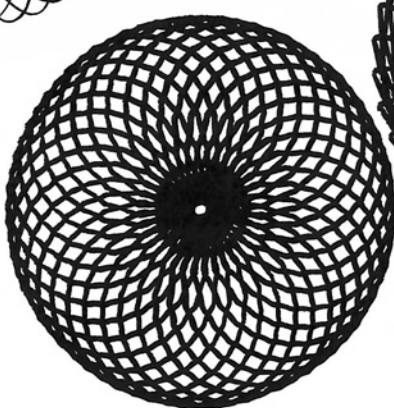
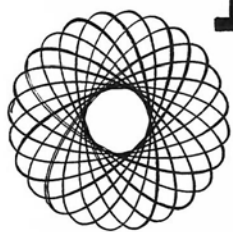

TÖHNÄ

3-96

TÖHNÄ 3/96

JULKAISIJA:

Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:

Kati Palsanen

TOIMITUSKUNTA:

Mona Laine

Antti Karessuo

Mirkka Oksanen

Johanna Peltola

PAINOPAIKKA:

Monikko

SEURAAVA TÖHNÄ ILMESTYY:

joulukuussa

Hei vaan hei, TapMelaiset !

Vettä sataa ja on muutenkin synkkää ja pimeää. Ei epäilystä siitä etteikö olisi syksy. Luonto hiljenee, muutolinnut lähtevät etelään ja eläimet ryhtyvät valmistautumaan talvea varten. Syksy on talven odotuksen aikaa.

Monesta ihmisestä syksy voi tuntua ankealta ja masentavalta ajalta. Minusta syksy on kuitenkin hieno vuodenaika siinä missä muutkin. Siitä täytyy osata nauttia. Partiossa hyödynnetään kaikki vuodenajat. Jokaisena vuodenaikana on siihen sopivaa toimintaa. Sää ei ole este ulkona liikkumiselle, mehän ei olla sokerista! Voi niitä, jotka lukittautuvat koko pitkäksi syksyksi ja talveksi neljän seinän sisään odottamaan kevättä sään takia. Ei ihme jos alkaa masentaa. Rohkeasti vaan ulos nauttimaan syksyn väreistä ja luonnon rauhallisuudesta. Johtajatkin voisivat käyttää kokouksissaan syksyä hyödyksi. Vaikka olemmekin hyvinvointiyhteiskunnan kaupunkilaisnuoria emme pelkää ulkolla säässä kuin säässä.

Lapset osaavat ottaa ilon irti syksystäkin. Mikä onkaan siistimpää kuin väsäillä puroja ja patoja vesilätäköistä. On nimenomaisesti syksyasioita, mitä voi tehdä vain syksyllä. Lapset ovat hyvä esimerkki siitä, miten syksyä täytyy osata hyödyntää. Esimerkiksi kerätään syksyn lehtiä ja askarrellaan niistä.

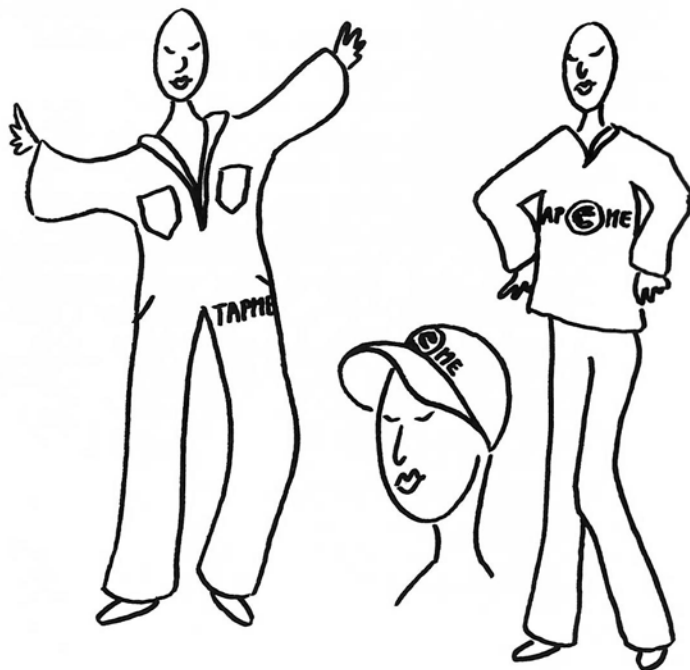
Sään mukainen varustus päälle, niin säässä kuin säässä voi ulkoilla. Jotenka, älkää homehtuko sisällä, vaan pihalle siitä!

Kati

NYT KAIKKI TAPMELAISET KIIREESTI OSTAMAAN FANITUOTTEITA... ELI TAPME-LOGOLLA VARUSTETTUJA HUPPAREITA, LIPPIKSIÄ JA TAPME-TEKSTILLÄ HAALAREITA. YHDENKOON LIPPIKSIÄ ON TARJOLLA VIELÄ RUNSAASTI, HINTA 50 MK. HUPPARIT OVAT VÄHISSÄ PARISTA KOOSTA (L-KOKOA JA KOKOA 160 CM JÄLJELLÄ ENÄÄ 3 KPL KUMPAKIN), MUTTA MUITA KOKOJA LÖYTYY ENEMMÄN. HUPPAREIDEN HINTA ON 100 MK. TAPME-HAALARIT OVAT MYNNISSÄ VAIN JOHTAJILLE SEKÄ VAELTAJILLE (KOKOA 52 ON JÄLJELLÄ USEAMPI, KOKOA 50 JA46 ENÄÄ 1KUMPAKIN), HINTA 250 MK.

ELI PIDÄ KIIRETTÄ, NIIN SAAT NÄYTTÄVIÄ TAPME-KUTEITA OMAAN KOKOOSI!

JOS OLET KINNOSTUNUT, OTA YHTEYTTÄ ANTTI KARESSUOHON, PUH. 464755

**VALBORG 31.8.-1.9.1996 ELI SEIKKAILU PETER PANIN
IHMEELLISEEN MAAILMAAN**

Tapiolan Metsänkävijöillä oli tänä syksynä ainutlaatuinen tilaisuus järjestää retki Valborg-kaljaasille. Edellinen vastaava tilanne oli seitsemän vuotta sitten, eli vuonna 1989. Lippukuntamme osallistui purjehdukseen kiitettävällä vahvuudella; osallistumisilmoitus piti tehdä ajoissa, jos mieli päästä merelle mukaan, sillä paikkoja oli rajoitettu määrä ja halukkaita paljon.

Lähdimme lauantai-aamuna Helsingistä Halkolaiturilta purjehdittamaan itään päin kohti Porvoota. Valborgin miehistö esittäytyi ja kertoi joistakin turvallisuussäännöistä. Johtajisto muuntautui kadonneiksi lapsiksi pukeutumalla yöpukuihin. Sitten nostettiin mahtavat purjeet, ja vauhti oli hurja!! Vene kuitenkin keikkui enemmän kuin vähän, ja ruoanlaittajan näkökulmasta voimaa sanoa, että oksetti. Sinisten ja punaisten spagettien keittämisestä ei meinannut tulla mitään. Jonkin ajan kuluttua keikutus kuitenkin loppui lähes kokonaan. Saimme syötyä ruokamme kunnialla, ja pääsimme aloittamaan ohjelman.

Ensimmäisenä ohjelmana oli merimiespussukoiden ompelamista. Kärsivällisyyden kanssa pusseista tuli kerrassaan komeita. Muuhun lauantain ohjelmaan kuului avaimenperien solmimista erivärisistä naruista, ensiavun harjoitusta pienemmissä ryhmissä ja suunnistus Porvoon keskustassa. Tarkoituksena oli kai nauttia piknikkiä eräässä puistossa, mutta kuulemma jokin taisi mennä hieman vikaan, nimittäin johtajien toimesta. Mutta ihmisistä me johtajatkin vain olemme...

Kun lapset palasivat suunnistukselta, lähdimme satamasta. Miehistö etsi laivalle sopivan yöpymispaikan, johon ankkuri sitten laskettiin.

Yöllä tapahtui kummia. Kapteeni Koukku tunkeutui alukseemme meluten ja herättäen kaikki meidät laivassa olevat. Lapset pelastivat urhoollisesti mastoon köytetyn intiaaniprinsessin ja Kapteeni Koukku sai kyytiä!

Aamulla vaihdoin kurssia takaisin kohti Helsinkiä. Palasimme Halkolaiturille iltapäivällä. Vaikka retki oli ohi, tuntui veneen keikutus vielä pitkään illalla, kun jännittävän viikonlopun jälkeen sai painaa pään omaan tyynyyn ja sulkea silmät.

Kiitos kaikille mukana olleille todella hauska retkestä!

Hilja

Tavistholmenin Regatta 1996

Nyt toista kertaa järjestettyä Regattaa silmällä pitäen on pitkin kesää osallistuttu keskiviikkoisin harjoitus mielellä seuran kilpailuihin. Lopullinen kokoonpano, Figu, Juho ja minä, seuloitiin useiden vaihtoehtojen joukosta. Turhia paineita ei luonnollisestikaan meidän maapartiolaisten harteille ollut kukaan asettanut.

Itse kilpailutapahtumaan Lion Clubari lähti ruokatankkauksen jälkeen perjantai-iltana. Koska lähtö oli vasta lauantaiamuna, yövyimme maaliviivan tuntumassa Suomenlinnan satamassa, mistä löysimme myös KiPin Albiredankin. Yön tarkkaan laskettu ohjelma käsitti tutustumisretken saareen, makkaranpaistoa trangian loimuissa sekä viime hetken henkisen latauksen, nukkumisen.

Lauantaiamun aikataulun mukaan meidän piti herätä kello 0630, mutta herätys kello oli yön aikana päättänyt kadota ja niinpä aamuaurinko herätti meidät kello 0800, juuri sopivasti ennen yhdeksältä olevaa lähtöä. Tyhjin vatsoin lähdimme kohti viivaa ja sen ylitettyämme itäänpäin, kohti Tavistholmenia. Meren jumalat olivat päättäneet tehdä matkastamme vaikean, sillä itätuuli puhalsi raivokkaasti saaden aikaan mukavan aallokon. Alkusahellyksessä onnistuimme jotenkin kummasti jättämään useimmat veneet taaksemme ja edellemme oli ehtinyt vain Albireda. Mutta ei pidä nuolaista ennen kuin tipahtaa. Edessämme oli vielä monen monta halssia ennen kuin Tavistholmen ja maaliviiva olisivat näkyvissemme. Tässä vaiheessa lienee tarpeellista kertoa, että kilpailu käytiin muiden purjehdus- kilpailuiden tavoin tasoituksilla, joten maalintulojärjestys ei kerro vielä koko totuutta.

Aallot kohtelivat Clubaria armottomasti. Vesi roiskui ja tavarat lentelivät kajuutassa vasta-aallokon heittäessä venettä aallolta toiselle. Määränpää lähenei karttalehti kerrallaan ja jäimme kokoajan tasaisesti meitä suuremmille, Jonielle ja Albiredalle. Aina tilanteen salliessa söimme jotain pientä hiukopalaa. Tämän kukin teki omalla tyylillään, toiset siististi ja toiset vähemmän siististi. Syöminen samalla pinnassa roikkuen on yllättävän hankalaa...

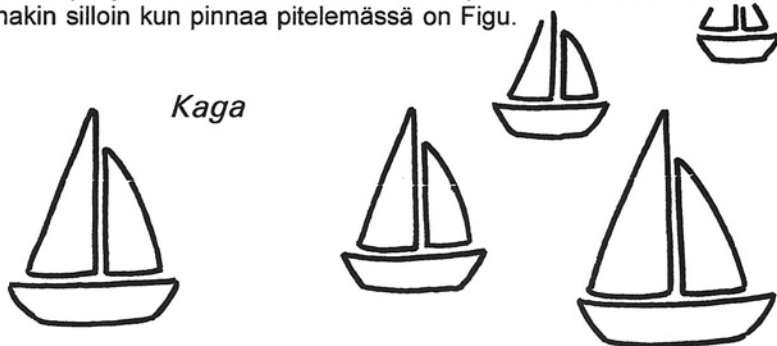
Vihdoin koitti viimeinen lehti ja sisäväylä Tavistholmenia kohti alkoi. Takana päin ei näkynyt yhtään venettä, mutta edellä näkyi pitkästä aikaa. Päässälasketuin väliajoin arvioimme sijoitustamme ja totesimme olevamme aivan kärjen tuntumassa. Siitä lähtien emme levännyt hetkeäkään. Meistä jokainen yritti maksimoida nopeuden istumispaikkaa vaihdellen ja kaikkea mahdollista säädellen. Olokin alkoi tuntua mukavalta, koska sisäväylällä ei ollut aaltoja juuri ollenkaan. Sadekin oli päättynyt, joten pystyimme kuoriutumaan sadevarusteista.

Ylitimme maaliviivan arvokkaan hitaasti ja sen ylitettyämme saimme kokea arvollemme sopivaa avuliaisuutta. Järjestäjien soutuvene tuli heti suosittelemaan sopivaa kiinnityspaikkaa ja kiinnittyämme tuli seuraava järjestäjä infoamaan meitä. Näitä yli-innostuneita säättäjiä ilmestyi pitkin iltaa Tiedottamaan toinen toistaan tärkeämmistä asioista. Kuiva ja kova maaperä tuntui jalkojen alla turvalliselta ja kivalta päivän koitoksien jälkeen, eikä saunominenkaan pahaa tehnyt.

Palkintojen jaosta poistuimme kiertopalkinnon kanssa, ja jotkut meripartiolaiset olivat katkeria voitostamme. Erityisesti moottorilla lähes koko matkan taittanut veneenohjaajakurssimme kouluttaja Samppa yritti selitellä kaikenlaista epätoivoista. Onhan se kieltämättä aika kova pala kun kolme oppilasta vie voiton opettajastaan. Tilaisuudesta poistuessamme meillä oli palkintojen lisäksi vietävänä myös täydet mahat, sillä järjestäjät hemmottelivat makuaistejamme lampaalla ja uuniperunoilla erilaisten soossien kera. Se maistui melkoisen hyvältä pakastepitsa- ja ruisleipäkuurin jälkeen.

Sunnuntaiaamuna lähdimme kohti kotia varsin voimakkaan myötätuulen siivittämänä. Matkan kesto oli noin puolet edellisen päivän rupeamasta. Spinnulla leikkiessämme huomasimme tuulen jälleen olevan hieman liian kova Clubarille. Sen skuutteja saikin kiskoa näpit vereslihalla, kunnes heikompi, eli purje luovutti ja kiskoutui irti skuutistaan.

Vielä muutamaa metriä ennen kotilaituria Figu päätti näyttää miten käy, jos veneessä ei pidä kunnolla kiinni. Minä lensin kauniissa kaaressa mereen kesken keulaköyden sitomisen, kun Figu otti opetustarkoituksella hallitun pohjakosketuksen. Tästä lähtien pidän veneessä aina kiinni. Ainakin silloin kun pinnaa pitelemässä on Figu.

Tämän vuotiseen Espoon Punaseen kypsän iän saavuttanut TapMen Naistoimikunta lähti turvallisin mielin, siniseen sarjaan siirtymisestä huolimatta, sillä olihan strategiapalaveri pidetty hyvissä ajoin ja kisakuntokin hiottu huippuunsa.

Varsinaisen tavoitteemme, pienen kisanumeron, olimme saavuttaneet jo keväällä, joten meillä ei enää ollut mitään hävittävää, vaan pelkästään voitettavaa, ja sitähan me lähdimme hakemaankin.

Alkutehtävät suoritettiin tällä kertaa heti Leppävaarassa. Taktikastamme paljastettakoon, että tilavuuspölkkyä tehdessä kannattaa nauttia jogurtti. Lähtöpaikalle päästyämme kokosimme jonkun hölmön pilkkoman kartan ja paloittelimme sen uudestaan. Jokaisen saatua osansa hajaannuimme kukin omalle tahollemme syksyiseen metsään tavataksemme taas seuraavalla rastilla (tämä ei merkitse erimielisyyksiä kisavartiomme reitinvalinnassa). Päivän aikana meidän tuli valmistaa patalappu, ja iloksemme totesimmekin metsän olevan pullollaan pieniä virkkuukoukkuja.

Seuraavalla rastilla vietimme lasten esanssimehuhetkeä, josta jouhevasti siirryimme autamaan vatsakipupotilasta.

Jos rastilta poistuessamme olisimme arvanneet seuraavan rastivälin todellisen luonteen, olisimme jättäneet leikin sikseen, mutta mikä parasta; virkkuukoukkuja metsässä oli edelleen paljon. Tässä vaiheessa päivää pääsimme seläilemaan Hesaria ja nauttimaan ansaitut aamukahvit. Virkkaukseen keskittyntä Johanna kuopista varoitellen jatkoimme höyhenenkevyttä askellustamme kohti suota, joka alueena oli todella hieno, mutta rastitehtävällä oli meille hieman vähemmän annettavaa.

Hieman tavallisuudesta poikkeava viestitystehtävä mittasi muistikapasiteettiamme, jonka havaitsimme täysin rajattomaksi. Älyllistä mittelöintiä jatkettiin kiviksi nimitettyjä pölkkyjä ruudukkoon sijoittaen. Rastitehtävä kirvoitti huuliltamme MetsänKämmelöiden hymnin, joka raikui kirkkaana raikkaassa syysilmassa.

Street-Avenue-Highway-taipaleen päästä alkoi ihmeellinen juoksukilpailu yhdistettynä muihin tunnettuihin lajeihin, kuten petanque, arviointi ja kolikkopeli. Mainittakoon, että olimme tässä lajissa sarjamme parhaita.

21.-22.

9.-96

Yörastille saavuimme myös sarjamme ensimmäisinä viettämään käsityösessiota rastilla kuitenkin olematta. Saatuamme nuotiokaveriksemme Mustakarhun päätimme vihdoinkin kirjoittautua saapuneiksi yörastille ja pääsimme myös aloittamaan yötehtävien (kappa, hernekeitto ja yösuunnistus) teon.

Sunnuntaiaamuna lähdimme matkaan (pienen kisanumeromme ansiosta) ensimmäisinä ja oli kerrassaan tunnelmaa kohottavaa tulla rastille sinisen sarjan kärkenä yhdessä naisseuraa kaivanneen harmaan sarjan kärjen kanssa.

Ilostutimme rastimiestä kaatamalla 80 litraa vettä maahan, mutta taktiikkamme osoittautui myöhemmin pettämättömäksi. Vesileikit jatkuivat myös seuraavalla rastilla.

Kanna, kiipeä ja revitä -teema jatkui läpi koko sunnuntain. Kiritaipaleella juoksimme vihellellenen herra kisanjohtajan ohi ja suuntasimme suoraan saunaan kulkematta lähtöruudun kautta.

Lopouksi olemme pelkkänä kysymysmerkinä Kollaa Kestäälle: EIKÖ KOLLAA KESTÄNYT?

T: Naistoimikunta =
Mona
Johanna
Kaisu

SUDARIEN

RUSKARIEHA

MYLLIKSELLÄ 29.9.1996

On erittäin todennäköistä, että aurinkoisten päivien joukossa on aina yksi sateinen syyspäivä. Eikä sekään liene yllätys, että Ruskarieha sattui juuri sille päivälle, mutta onneksi se ei hyvinvarustautuneita sudenpentujamme haitannut! (eivätkä kaiketi hyvinvarustautuneet johtajatkaan olleet aivan sokerista! toim.huom.)

"SATO LIIKAA
MUT MUUTEN OLI HAUSKAA!"

Päivän ohjelmaan kuului paljon ulkoleikkejä sekä Auran & Annin valmistamaa metsä gourmeeta vähän jokaisessa välissä. Jotkut leikit olivat ehkä vähän vaarallisiakin, mutta onneksi myrkkysienistä ei tullut sen pahempaa kuin miinus pisteitä.

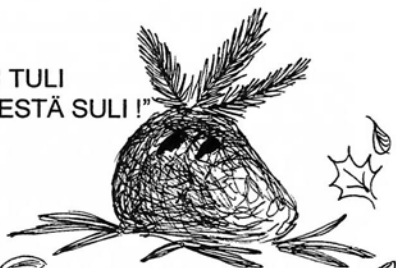

"KUN SIENESTÄMÄSSÄ LIIKUIMME
NIIN MYRKKYSIENIÄ VAROIMME."

Jokainen sai myös toteuttaa luovaa hulluuttaan väsäämällä mitä
hienompia eko-peikkoja, luonnollisesti luonnon antimista.

"KUN PEIKOT VALMIIKSI TULI
NIIN MONA PELÄSTYKSESTÄ SULI!"

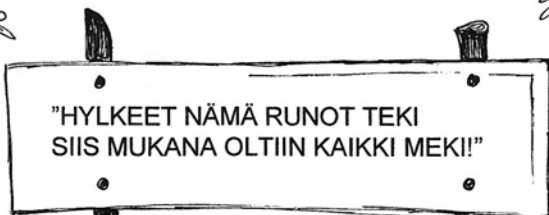

Itäpäivällä aurinkokkaan ei enää jaksanut vihoitella meille, mutta
ikävä kyllä silloin meitä jo odoteltiin parkkipaikalla.

"KUN KOTIINLÄHDÖN AIKA KOITTI
NIIN AURINKO JO PILVET VOITTI."

Saimme taas riehua yllin kyllin ja nauttia syksyn värioloistosta.
Nyt varmasti kaikilla on hyvä mieli seuraavaan retkeen saakka!

"HYLKEET NÄMÄ RUNOT TEKI
SIIS MUKANA OLTIIIN KAIKKI MEKI!"

TÖHNÄ — 2·77

Keijiksen kalustokaappia siivotessa löytyi sen syövereistä nippu vanhoja Töhniä, jotka nyky-Töhnään verrattuna hieman epämääräisestä ulkoasustaan huolimatta pitivät sisällään roppakaupalla mielenkiintoisia juttuja. Oli tietysti hauska lukea juttuja retkiltä, joille itse on osallistunut juuri kengännauhansa sitomaan oppineena sudarina, mutta näiden Majava-aika muistelmien ohella kiinnostuin myös jo ennen oman maineikkaan partiourani alkua ilmestyneistä lehdistä. Vanhin käsiini osunut Töhnä on vuodelta -77 ja sitä lainaillen on nyt tarkoitukseni tutkiskella vähän menneiden vuosien TapMelaisuutta (ja etenkin silloisten TapMelaisten kisa-aktiivisuutta).

Vuodenaikaan sopivana aiheena:

"ESPOON PUNANEN 15.-16.10.1977

Kauan sitä odotettiin ja vihdoinkin se koitti - Espoon Punasen ensimmäinen kisapäivä. Reippaita osanottajia TapMesta löytyi n. 20 vartion verran, tietty, sillä meissähan piilee Suomen partion tulevaisuus.

Lähdön aikaan aamulla ilma oli lähes ihanteellinen, mutta turha nuolaista ennen kuin tipahtaa: iltapäivällä alkoi sataa räntää. Reitti oli ensimmäisenä päivänä helppo ja monet vartiot saapuivat yörastille ennen pimeän tuloa. Tällä kertaa yöraasti oli eräässä pienehkössä hiekkakuopassa ja varsinkin aamuyöstä olo siellä alkoi muodostua vähintäänkin tukalaksi märän nuotion savuttaessa voimiensa takaa.

Seuraavana aamuna lähdimme jatkamaan matkaa ennen kaikkea pirteinä "hyvin nukutun" yön jälkeen. Toisena päivänä reittikin oli vaikeampi ja olimmekin pian eksyksissä. Kahden tunnin hortoilon jälkeen löysimme takaisin reitille ja jatkoimme kunnialla viimeiselle rastille. Viimeisen rastin ja maalin välissä oli kiritaval, joka alkoi lupaavasti: 100m ja olimme eksyksissä. No kuitenkin siitäkin selvittiin ja viimein olimme lopen uupuneina maalissa, jossa odotti lämmin sauna!"

TAPMELAISTEN VARTIOIDEN SIIJOITUKSIA:

HARMAA:

1. Silta yli aavan meren
2. Kannakselta kajahtaa

SININEN:

2. Karoliinit
3. Wolf

PUNANEN:

1. Läskikapina
4. Gammon

KELTANEN:

3. Paluuta ei ole
6. Aina roiskuu kun rapataan

Kisateemaa jatkaen:

"TAATAN TAAPERRUS 10.-11.9.77

Taatan Taaperrus eli piiriin syyskisa oli tällä kertaa HeMen 60-vuotis-juhlaa.

Harmaassa Silta ja Trio Pils, ruskeassa Karoliinit ja punaisessa Gammon, siinä lpk:mme edustajat kovassa kisassa. Kovuutta loi kisaan raikas syysade, joka uitti kisaajat heti lähdössä. Trio Pilsin Räppis, Pekka ja YYY ottivat kisan levon, huvin (Räppikseltä kun eivät vitsit lopu) ja kokemuksen hankkimisen kannalta, mutta kuitenkin uskomattomasti taistellen jättivät taakseen kuusi vartiota ollen hienosti 11:sta. Olé!

Sillassa oli totuttuun tapaan lle ja Tonde, mutta Panda puuttui (liekö mies kesyyntynyt?), tilalla kuitenkin Ana. Isoja miehiä kaikki kolme, mutta jokainen heistä innostui esittämään oman "suunnistusirruksensa", josta johtuen sijoitus vaatimattomasti 4:s. Niemen lleä ei maalissa naurattanut. Karoliinit keräsivät uskoa ja rohkeutta kokemuksen kautta. Gammon otti vanhasta kisakumppanistaan Matkalla Maineeseen (KarKa) mittaa ja mittauksen tulos: Matkalla liian lyhyt.

Muillekin annettiin mahdollisuuksia. Rikottiin tasapainorastin suoritusväline, rastimies korjasi (Op) ja pistesuunnistuksessa heitettiin rastitunnukset metsään (Op), mutta näin kävi: "

HARMAA:

4.Silta yli aavan meren

11.Trio Pils

RUSKEA:

5. Karoliinit

PUNAINEN:

1.Gammon

(2.Matkalla Maineeseen)

Samasta lehdestä löytyy vielä juttu SP:n syysmestaruuskisoista, joista TapMea edustamassa VAIN yksi vartio, Gammon.

Näistä nostalgisista tunnelmista nykyhetken palatakseni on tunnustettava, että ihan hävettää: tämänsyksyisessä Punkussa kaksi vartiota TapMesta, SP:n tai piirin kisoissa ei keltaisia haalareita ole näkynyt muutama vuoteen.

Tämä siis haasteena kaikille, jotka nyt tuntevat piston omassatunnossaan Punkun väliinjättämisestä: ensi syksynä tulee kuluneeksi 20 vuotta vuoden -77 Punkusta, joten eiköhän juhlavuoden kunniaksi tähdätä taas kahteenkymmeneen kisavartioon ja näytetä, että meissä todella piilee Suomen Partion tulevaisuus!

Mona

Railakas tyttölaumamme

HYLKEET

iloa ja valoa koko lippukuntaamme luovat seuraavat pikku kuutit:

sininen

Paula OMPPU Keino

Laumamme uusin kuutti seuraa isosiskonsa jalanjälkiä. Liikkuminen sujuu myös suksilla.

vaaleansininen

Reetta RESSU Mäkinen

Idearikas kuorotyttyömme on romanttinen haaveilija. Hän on myös tuleva Navratilova tai Picasso.

lila

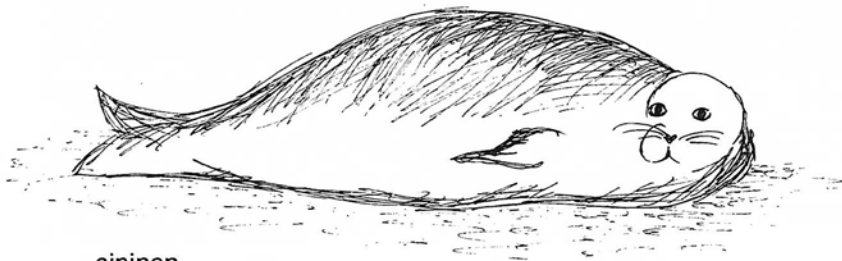
Katri KATSU silvennoinen

Pianisti-kuutin pituus vaihtelee toisinaan pitkästä toisinaan lyhyeen, ainakin Ressun mielestä.

lempiväritön

Sofia Carpén

Lauman älykkö pitää myös pianonsoitosta. Taiteellisuus näkyy hyvässä värisilmässä.

sininen

Mia Sokka

Pikkuinen hevostyttö on ellin hyvä kaveri. Venyy myös jumpassa viikottain.

vaaleanpunainen
Nora MANSIKKA Arlander

Reipas aktiiviharrastajamme on kokoajan työn touhussa. Aikaa riittää partion ohella myös jalkapalloon, pianonsoittoon ja rytmiseen kilpavoimisteluun.

vaaleansininen
Kristiina KRISSE Kemppainen

Krisse lukeeahkerasti, mutta onneksi ehtii kirjoitaa aktiivisesti mukaan kokouksiin. Reipas sudarimme harrastaa myös tyttökerhoa ja pianonsoittoa.

lempiväritön
Juti KUKKA Pönni

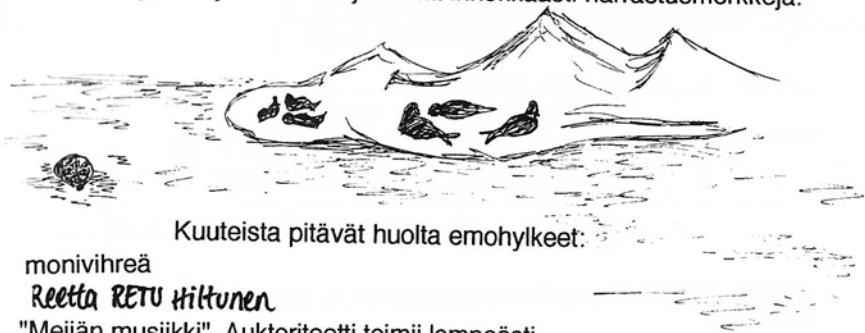
Tämä pikku keijuklaisemme on taiteellinen. Myös pianon ja viulun soitto sujuu reippaasti.

lempiväritön
Elina ELLI Reponen

Musikaalinen jumppatyttö oppii nopeasti ja kuuntelee ohjeet yhdellä kerralla. Pikku-Milli.

lila
Mariatta MAITTA Hyrsky

Musiikkiopiston vakioasiakas, myös tanssi sujuu. Kokenut konkarimme omaa mielipiteen joka asiaan ja kerää innokkaasti harrastusmerkkejä.

Kuuteista pitävät huolta emohylkeet:

monivihreä
Reetta RETU Hiltunen

"Meijän musiikki". Auktoriteetti toimii lempeästi.

vanha roosa
Niina Meronen

Taiteilijalahjakkuus. Nalle Puh -funclubin toinen jäsen.

TapMen mahtava lauma

SUDET

esittäytyy

HENRIK (Henkka) - viisas ja vanha Aku Ankka -imitaattorimme

TUOMAS - kiva tyyppi, jolla on kova ääni , jota hän myös käyttää

JUHO - se raju tyyppi, joka löytää aina piilon itselleen, pieni kun on.

ARNI - raju myös. Haluaa näyttää mitä osaa. Joskus on kuitenkin
jäätävä alakyntein - voittaakseen taas

MIKKI - tosi hyvä jätkä, joka osaa käyttää hymyä ja viattomuuttaan
hyväksi.

DENNIS - pelaa järjellä ja partion ulkopuolella jalkapallolla

MIKA - hyvä tyyppi, joka osaa jopa käyttäytyä (Peke 2.)

VILLE - kova jätkä tulee toimeen muidenkin kanssa

LAURI - luulee olevansa kingi, kukaan ei tiedä onko. Voittaa
uteliaisuudessa kaikki.

TOMMI - meidän sekopoltsi, mutta eiköhän me kaikki olla vähän tai
enemmänkin. Äänessä voittaa jokaisen.

JUUSO - kova jätkä, joka osaa ottaa asiat rauhallisestikin

TERHI (99) - järkevä, kovaääninen (silloin kun ääni riittää)
Osaa johtaa partiota kunnolla, kiva tyyppi (Hemmo)

KAIKKI SUDET = sekalainen lauma erilaisia mahtavia tyyppisiä ja
hemmoja

TapMen omat

JOULUKORTIT

ovat jälleen myynnissä!

Kortteja on kolme eri aiheista:

- 1.PORO
- 2.TONTTU
- 3.MAISEMA

Kortit ovat tavallisia postikortteja, mutta tonttukorttia on mahdollisuus saada myös taitettavana versiona.

Tavallisten korttien kappalehinta on 3 mk , mutta viisi korttia saa kymppillä. Taitettavat kortit maksavat 4 mk kappaleelta.

Kortteja myydään ovelta ovelle joulukalentereiden yhteydessä. Tarkoituksena olisi, että kortteja myytäisiin myös yrityksille, jolloin kortteja on mahdollisuus saada erityisesti yrityksille sopivalla tekstillä. Suuresta määrästä kortteja saa myös paljousalennuksen.

Sudenpennut ja vartiolaiset saavat kortteja omalta johtajaltaan sen mukaisesti, kuinka paljon ovat tilanneet.

(Johtajat soitelkaa Kagalle p.464 755 tai Kaisulle p.463 876 ja sopikaa, milloin pääsette hakemaan kortteja Keijikseltä)

Jos joulukorteista ilmenee kysyttävää tai jos jokin yritys haluaa lähettää tänä vuonna TapMen joulukortteja soittlepa Kati Palsaselle p.040-514 8338 tai 4524 813.

Eniten kortteja myynyt TapMelainen palkitaan !!!

JOKAINENHAN LÄHETTÄÄ TÄNÄ VUONNA VAIN TAPMEN OMIA JOULUKORTTEJA !!!

leikkaa tästä ja palauta omalle johtajallesi

Minä _____ haluan joulukortteja:

porokorttia _____ kpl

tonttukorttia _____ kpl

maisemakorttia _____ kpl

taitettavaa korttia _____ kpl

Vartio/lauma: _____

infoa:

LÖYTÖTAVAROISTA

Omistajaansa ikävöivät seuraavat Keijuniityntien kololta löytyneet tavarat:

*sini-musta reppu, jossa teksti 'Avanti' ja kuva rallia ajavista eläimistä

*sininen hupullinen T-paita , koko 120 cm

Hakalehtoon heitteille jätetty:

*siniset Rukan sadehousut kokoa 158 cm , joissa lukee Teppo

Jostain muualta löytynyt:

*ruudullinen kaulaliina

*vaaleansininen pyyhe

*vihreänruskeat sormikkaat, iso koko

*punakeltainen pyyhe (ollut omistajatta Jeturkastilta asti)

*tummansininen sade/kansitakin huppu

Jos joku kuulostaa SINUN omaisuudeltasi , ota pikaisesti yhteyttä Monaan (p.428 199) , jotta löytäisitte taas toisenne.

(ja pitäkää jatkossa parempaa huolta tavaroistanne...)

TOIMINTAKALENTERI

?? lupauksenanto (joulukuun alussa?) = 28.11. klo 19→

6.12. itsenäisyyspäivän lipunnosto kulttuuriasiainosastolla
ja jumalanpalvelus Tapiolan kirkolla

13.-15.12 koko lippukunnan jouluretki Karhunpesälle

15.12 EPT:n lentiscup

Ensi vuoden puolella tapahtuu...

??2 vartiolaisten lasketteluretki Himokselle

17.-21.2 EPT:n Vinkuli-talvileiri

Luokitellut ilmoitukset

Tämänvuotisessa Punkussa kisaili siis vain kaksi vartiota TapMesta	LPK:n edustajakaksikko pistäytyi Muuttolintujen uuden kolon tupareilla 5.10
Punasessa Kultamunat ja sinisessä Naistoimikunta	oli muuten ihan kiva mökki
mutta ei se määrä vaan se laatu: Kultamunat toisena ja Naistmk kuudentena	"Ihan hyvä orja, mutta soutaa vähän huonosti."
Pankaa kuitenkin ensi syksyä varten mieleen: Punkku'97 : 20.-21.9.1997	Toimitus pyytää apua lukijoilta: omenia vaiko omenoita???
Onnittelut s/y Lion Clubarin maapartiolaismiehistölle Tavistholmenin Regatan voitosta!	Henna kaipaa terveisiä koto-Suomesta osoitteessa: Lune House /25D Chancellor's Wharf Residence Aldiffe Road Lancaster LA1 1WB ENGLAND
ja taakse jäi monta venettä...	
VINKULI tulee taas! Vartiolaiset, varatkaa hiihtolomanne Vinkuli'97:lle!	TapMelaiset pärjäisivät hienosti Oulun Metsänkävijöiden järjestämässä sähkösanomakisassa: 25.Sudet 36.Jääkarhut 38.Murmelit 40.Kingkongit
hallitukseen tulossa hang around-jäseniä...	
Huhuista huolimatta (PJ-lehti 4/96: "Naistmk lopetti-viimeiset rahat jaossa") TapMen Naistoimikunta toimii edelleen vireänä	Ja taas on joulukalentereidenkin myynti jo pyörähtänyt käyntiin
Eikä rahaa tipu.	THUNDER

✓

